

Ministeren svarer: »Jeg har ikke mulighed for at gå ind i den konkrete sag, der begrunder dette spørgsmål« og henviser til Sundhedsvæsenets Patient-klagenævn som klageinstans.

Ministeren er imidlertid ikke blevet bedt om at gå ind i den konkrete sag, der foranlediger spørgsmålet. Begrundelsen er at betragte spørgsmålet. Begrundelsen er at betragte spørgsmålet. Begrundelsen er at betragte spørgsmålet. Begrundelsen er at betragte spørgsmålet.

Der er her tale om spørgsmålet om korrekt journalføring. Som det fremgår af »Vejledning om lægers journalføring« (Sundhedsstyrelsens vejledning nr. 236 af 19. december 1996) pkt. 2 har »sygehuslægers journalføring til opgave at fungere som det nødvendige interne kommunikationsmiddel, med det formål at sikre det bedst mulige grundlag for den diagnostiske proces«. Når en diagnoses symptomer ikke oplyses, kan den diagnostiske proces ikke siges at være bedst muligt sikret.

I pkt. 3 udtales: »Journaloptegnelser har først og fremmest betydning for patientsikkerheden, både behandlingsmæssigt og diagnostisk«. Patientsikkerheden kan ikke siges at være forsvarligt tilgodeset, hverken behandlingsmæssigt eller diagnostisk, når de symptomer, der godtgør den påståede diagnose, ikke er oplyste.

#### Svar (30/5 01)

**Sundhedsministeren (Arne Rolighed):**

På foranledning af spørgerens henvendelse har jeg indhentet følgende udtalelse fra Sundhedsstyrelsen, hvortil jeg kan henholde mig:

»Sundhedsstyrelsen har forstået spørgsmålet således, at der er tale om, hvorvidt en læge kan journalføre en diagnose uden at oplyse om de symptomer og undersøgelsesresultater, der har ført til den oplyste diagnose.

Det er Sundhedsstyrelsens opfattelse, at undersøgelsesresultater mv., som er af betydning for diagnose, behandling og prognose, skal fremgå af patientens journal.«

Jeg kan tilføje hertil, at hvis patienten ønsker disse oplysninger skriftligt vil dette kunne ske ved at der gives patienten aktindsigt i journalen.

#### Spm. nr. S 2933

Til kirkeministeren (6/6 01) af:

**Tove Fergo (V):**

»Vil ministeren i forbindelse med den påbudte kirketælling i Københavns Stift redegøre for betydningen af en sådan kirketælling, hvad kan der slutes på baggrund af antallet af pårørende ved begravelser, dåb og bryllupper, hvorfor skal deltagere i kirkekoncerter og besøgende, der alene kommer for at se kirken, ikke tælles med, og hvorfor skal deltagere i de kirkelige handlinger, f.eks. bisættelser i krematorier og kapelsale ikke optælles, de foregår dog i præsteligt regi, endvidere er der andagter på plejehjem og hospitalsgudstjenester, der også forestås af en folkekirkepræst, hvorfor skal deltagerne her ikke registreres?«

#### Begrundelse

Ministeren giver i et svar til Kirkeudvalget udtryk for, at de påbudte optællinger af gudstjenestedeltagere, pårørende ved begravelser og gæster ved bryllupper kan bidrage til at give et fuldstændigt billede af, hvor mange der benytter kirken i forskellige sammenhænge i løbet af året og dermed give et billede af kirkens placering i lokalområdet.

Med udgangspunkt i den holdning virker det som halvgjort gerning ikke at tælle alle de andre kirkebesøgende med.

#### Svar (14/6 01)

**Kirkeministeren (Johannes Lebech):**

Som det er spørgeren bekendt, er optællingen af deltagere i gudstjenester og kirkelige handlinger i Københavns Stift iværksat af biskoppen over Københavns Stift med hjemmel i menighedsrådslovens § 39, stk. 1, jf. lovbekendtgørelse nr. 571 af 21. juni 1996.

Da det af begrundelsen for spørgsmålet fremgår, at det på spørgeren virker som halvgjort gerning, at man ikke tæller alle andre kirkebesøgende med, har jeg videresendt spørgsmålet til Københavns biskop til eventuel overvejelse af at udvide optællingen.